برچسب شروع ماه از شب گذشته در رؤیت قبل از زوال

شاگرد: لازمه انشاء طولی این است که اگر وسط روز دید امساک کند. خُب شبی که می‌آید را شب اول حساب کند یا شب دوم؟

استاد: این هم از چیزهایی بود که ذهن من طلبه، خیلی مشغول آن بود. آن چه که الآن از سیره مستقره مسلّم داریم، این است که اگر وسط روز دید، امروز روز اول می‌شود، حتی در فتوای کسانی که می‌گویند شهر داخل شد. خُب شما کاری ندارید که او خورده یا نخورده، می‌گویید قبل از زوال در روز دید، چه کنیم؟ کسانی مثل سید بحر العلوم که می‌گویند وقتی قبل از زوال دیدید، امروز روز اول ماه است، شبی که می‌آید را نمی‌گویند شب اول است. به آن شب دوم می‌گویند. یعنی استقرار نظم تقویم شرعی، فعلاً بین متشرعه این است که شب را سابق بر نهار می‌گیرند.

شاگرد۲: یعنی شب قبلش را شب اول حساب می‌کنند؟

استاد: بله، یعنی می‌گوییم شب قبل هم شب اول بوده ولی خلاصه از دست ما رفته است؛ یا به‌خاطر جهل ما، یا به‌خاطر اینکه شارع حکومتا می‌گوید شب قبل را شب اول جعل کردم. از باب حکومت و ادعای شارع اینطور می‌گوید. این راه مستقری است که تقریباً صد در صد مطمئن هستم کسانی که می‌گویند قبل از زوال مجزی است، مشکلی ندارند در اینکه شب بعد شب دوم است. ولو مطمئن هستیم که دیشب ماه نداشتیم. الآن هم که قبل از زوال دیدیم، درعین‌حال دیشب شب اول ماه بوده.

شاگرد: وقتی دیشب شب اول بوده آثار را هم بار می‌کنید؟ اینکه نمی‌دانست دیشب شب اول است، پس نمی‌تواند کل ماه را نیت کند و باید شب به شب نیت کند. فقط شب اول بود که شما می‌توانستید کل ماه را نیت کنید.

استاد: بله، بنابر داعی بودن، این مشکل پیش نمی‌آید اما بنابر مقارنت پیش می‌آید. یعنی لحظه شروع ماه که شب اول است، با‌لمقارنة الزمانیة نیت کنید که «اصوم هذا الشهر المبارک»، این جور درست است، خُب گذشته است. ولی آیا می‌تواند تجدید نیت کند؟ محتملاتش صفر نیست. ولی بنابر داعی بودن اصلاً مشکلی نیست. چرا؟ چون داعی، تقدیرش با تحققش، یکی است. یعنی ولو دیشب نمی‌دانست که اول ماه است ولی اگر می‌دانست داعی بالفعل بود؛ داعی بر اینکه من کل ماه را می‌گیرم. بنابراین بنابراین که اصل نیت داعی است، ولو وقت غروب دیشب او جاهل بود، ولی داعی بود. و لذا نیازی نیست و نیت محقق است.

بازبینی #1
ایجاد شده 30 آوریل 2026 12:06:12 توسط ... .
به روزرسانی شده 30 آوریل 2026 12:06:50 توسط ... .